

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LII (46)

Štev. (Nº) 3

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

21 de enero - 21. januarja 1992

DR. MARKO KREMŽAR

TVEGANI KORAKI

O zadnjih volitvah je bilo že dovolj pisanja, manj pa o političnih smereh, ki se s tem odpirajo mladi slovenski republiki. Volitve so zdaj še dano izhodišče, na podlagi katerega se morajo odločiti stranke glede povezav, bodisi v vladno, bodisi v opozicionalne koalicije. Te odločitve utegnejo biti pomembnejše od volitev samih.

Ko bodo te vrstice tiskane, bo morda že znana sestava nove vlade. Kljub temu ni odveč, če pregledamo možnosti, med katerimi morajo te dni izbirati slovenski politiki.

Da je dobil mandat za sestavo vlade dr. Drnovšek, je razumljivo. Liberalno demokratska stranka, kateri predseduje, ima največ poslancev v parlamentu. Osnovana pa je okrog nekdanjih mladih komunistov, ki jim še danes pravijo v pogovornem jeziku „komsomolčki“. Vendar bi predsednik stranke kljub svoji partijski preteklosti rad dal tej politični skupini modernejšo, liberalno barvo. Zato je tudi uporabil dr. Sirc, da bi ta znani politični emigrant in ugledni gospodarski teoretik liberalne usmeritve, pomagal zabrisati kot kandidat za predsednika republike njemu in njegovi stranki nedemokratsko preteklost.

Dejstvo, da Ljuba Sirc niso volili niti člani Drnovškove stranke, pomeni lahko le dvoje: ali LDS navodil svojega predsednika ne upošteva ali pa je ta grdo izrabil narodno zavest in idejno prepričanje človeka, ko ga je predstavil kot svojega kandidata za državno predsedstvo. V obeh primerih gre za upoštevanja vreden precedent.

Drnovšek se predstavlja javnosti kot sredinec. Za sestavo vlade bi rad dobil podporo in sodelovanje „prenoviteljev“, to je komunistov pod različnimi imeni, ki predstavljajo skrajno levico, z desne pa Krščanskih demokratov. Ker so ti že odklonili vsako sodelovanje z levim krilom komunistov, ne bo iz te tako imenovane „velike koalicije“ po vsej verjetnosti nič.

Na ta način ostaneta mandatari dveh možnosti, ki sta levičarsko in desničarsko usmerjeni koaliciji. V prvem primeru bi se LDS povezala s komunisti, v drugem pa z SKD, vedno seveda v spremstvu manjših strank.

Tu se znajdejo pred nelahko odločitvijo Krščanski demokrati. Če ne sprejmejo koalicije z LDS, jim bo mogoče očitati, da so s tem prisilili Drnovška v povezavo z ostalimi komunisti, kar bi pomenilo vrnitev starih totalitarcev, čeprav po demokratskih ustavnih pravilih. Če pa SKD sprejmejo koalicijo z LDS, potrdijo s svojo prisotnostjo v vladi, da je LDS res sredinska in vsega spoštovanja vredna stranka, česar doslej še ni bila zmožna pokazati. Ker imajo Krščanski demokrati dobre mednarodne zveze in tudi politični kredit na Zahodu, se lahko zgodi, da bi odigrali v koalicijski vladi posebno vlogo, ki jo je imel dr. Sirc v predvolilnem boju. Kaj kmalu se lahko zgodi, da bodo vse zasluge nove vlade štete v dobro LDS, neuspehi pa SKD. Ker ti nimajo medijske podpore, to ne bo težko.

Tej nevarnosti se skušajo izogniti SKD s tem, da pogojujejo svoje sodelovanje v vladi z vrsto zahtev, med drugimi, da pride v vladno koalicijo tudi SLS. V tem primeru bi bil poslanski blok SKD in SLS

močnejši od LDS.

S tem predlogom pa nista zadovoljna ne Drnovšek ne Podobnik, ki je po odstopu Ivana Omana predsednik nekdanje kmečke stranke, sedanje SLS. Koliko je to nezadovoljstvo trdno in koliko je v njem taktiziranja, bo pokazal čas. Podobnik je skušal ustvariti medtem nekako desničarsko koalicijo, ki bi sprejela med se tudi Jelincičeve skrajne nacionaliste. Ta „desničarska“ stranka, ki je dobila glasove predvsem s propagiranjem nestrpnosti do tujcev, ne predstavlja posebnega nasprotja levi in je nestrpna tako do katolištva kakor do nasprotnikov še vedno mitične NOB. S to stranko SKD nočejo sodelovati, nasprotno pa se dogovarjajo o združitvi s Pirnatovo nacionalno stranko, ki sicer nima poslancev v parlamentu, a ima v svojih vrstah precej sposobnih, idejno jasnih in narodno zavednih ljudi.

V veliki meri bo usmerjenost nove vlade odvisna od Podobnikove odločitve glede sodelovanja ali opozicije. SKD se trudi, da ne bi prišlo do še večje oddaljenosti med njimi in Podobnikovo SLS, ki naj bi se po želji vseh, ki hočejo trdno in načelno krščansko stranko, že zdavnaj združili. V primeru, da gre ena od obeh strank v vlado, medtem ko bi ostala druga v opoziciji, se bi razdalje povečale in pot do združitve bo težja.

Vprašanje je, če ni dolgoročno gledano, povezava teh dveh strank pomembnejša kakor trenutne koristi, ki jih lahko prinese sodelovanje v vladi pod vodstvom nezanesljivega partnerja. Nekateri vidijo v takem sodelovanju v vladi žrtev, ki naj bi jo doprinesli krščanski demokrati za umiritev političnih razmer v Sloveniji. Drugi pa se boje, da izgubi na ta način SKD svojo identiteto, kar bi pomenilo lahko samomor stranke.

Naj bo tako ali drugače, priložnosti za kritiziranje bo dovolj. Škoda, če se bo večji del slovenske politične energije izčrpaval le na tem področju.

Za vse, ki smo zapustili domovino kot politični begunci, in za naše potomce bo držalo slej ko prej, da moramo ostati zvesti svojemu prvotnemu poslanstvu. Dolžni smo pomoč tistim rojakom doma, ki temelje na istih vrednotah, katerim smo v tujini ohranjali zvestobo skoraj pol stoletja. Najprej pa smo dolžni zvestobo sebi in svojim ter tesno povezani gojiti, poglobljati in krepiti svoje osebno in narodno življenje v svobodi in resnici.

Le kdor je živ, lahko posreduje življenje.

Novi mandat RS

Državni zbor Republike Slovenije je za predsednika vlade izvolil dosedanjega predsednika vlade dr. Janeza Drnovška. Na presenečenje vseh ga je podprlo samo 48 (od 90) poslancev. Proti je glasovalo kar 36 poslancev, tri glasovnice pa so bile neveljavne. Mandatar mora imenovati ministre v petnajstih dneh po izvolitvi, medtem ko bo celotna sestava vlade dokončno znana najkasneje čez mesec dni.

Če sodimo po izjavah strankarskih pr-

Slovenski krščanski demokrati o koaliciji

Slovenski krščanski demokrati so sklicali novinarsko konferenco, na kateri je njihov predsednik Lojze Peterle komentiral torkovo glasovanje o mandatarju in dogovarjanju o oblikovanju koalicije. Nad rezultatom volitev bi se zato veljalo globoko zamisliti, saj ne napoveduje zelo stabilne vlade z močno podporo. Mandatar bo moral po besedah prvaka SKD „poseči po prepričljivejših sredstvih za pridobitev koalicijskih partnerjev“.

Kako so glasovali poslanci SKD? Lojze Peterle je odgovoril, da svojih poslancev niso zavezali z obvezujočim sklepom, temveč so jih le seznanili z vsemi dejstvi in odločitve prepustili presoji posameznika. Glede koalicijskih povezovanj je predsednik SKD poudaril, da se v njihovih načelnih sklepih, ki jih je konec decembra sprejel svet stranke, ni nič spremenilo. Zanje koalicija z Združeno listo ni sprejemljiva, saj je njihovo ključno stališče, da takšno povezovanje ne bi pripeljalo do stabilne in uravnotežene vlade (uravnoteženosti ne bilo niti, če bi bila ZL v vladi zgolj neformalno).

V primeru, če bo Drnovšek med naslednjimi dogovarjanji sicer ponudil opcijo, kako naj bi v koalicijo vključili ZL, bo svet stranke (sestal se bo v 18. januarja) to obravnaval. Dosedanje programske pogovore z LDS je Lojze Peterle ocenil kot dobre, saj so

na gospodarskem področju in na področju zdravstva dosegli visoko stopnjo soglasja, manjšo pa na področju šolstva, skoraj ničesar pri socialni in zlasti pri družinskem vprašanju, od katerega pa ne nameravajo odstopiti. Povedal je tudi, da so pred torkovim glasovanjem želeli podpisati z dr. Janezom Drnovškom vsaj neko pisno zagotovilo oziroma koalicijski sporazum na osnovi dosedanjih pogovorov, v katerem naj bi bile opredeljene nekatere programske točke in seveda tudi že nekatere kadrovske rešitve.

Koalicijsko ponudbo Ljudske stranke je prvak SKD komentiral z besedami, da ne gre za nobeno novost ali celo alternativo. Ponudbo desnosredinske vlade je SKD zavrnila, ker je videla, da za zdaj ni sprejemljiva. Odgovori strank na Podobnikovo pogodbo jih zato ne spravljajo v začudenje, zlasti, ker je zanje prej izvedela javnost kot povabljenе stranke. SLS se pred tem z njimi o pogodbi sploh ni pogovarjala, ampak jih je preprosto postavila pred izvršeno dejstvo. Pri tem je Lojze Peterle dejal, da SLS še vedno vztraja zgolj pri sodelovanju (pa še to „krši“, saj so jim konkurirali s svojim kandidatom za prvega podpredsednika državnega zbora), čeprav je s terena vedno več pritiskov za to, da bi se stranki združili.

Slovenec, 14. januarja

SKD v Evropski zvezi

Predsednik SKD Lojze Peterle je 13. januarja odpotoval v Bruselj na sestanek Evropske zveze krščanskih demokracij. Na tem sestanku naj bi na novo oblikovali svet Evropske zveze, SKD pa je svojega predsednika kandidirala za podpredsednika tega sveta. Kaže, da ima dovolj podpore, da bi bil lahko izvoljen, kar bo to pomenilo večji vpliv SKD v tej mednarodni zvezi, pa tudi večje možnosti za Slovenijo v mednarodni areni. SKD je bila izbrana, da konec januarja organizira srečanje Evropske demokratske zveze. Srečanja, ki bo 30. januarja v Ljubljani (v Cankarjevem domu), se bo udeležilo okrog 40 tujih državljanov in bodo med drugim razpravljali o demokratskih procesih v Sloveniji ter o oblikovanju skupne zunanje politike in skupnih programskih izhodišč političnih strank.

Slovenec, 14. januarja

Dr. inž. Črtomir Nagode

Zloglasni stalinistični proces proti Nagodetovi skupini je razveljavljen v celoti. Uresničila se je dolgoletna želja mnogih obsojencev, dolgoletna krivica je popravljena. Dne 27. oktobra 1992, se je vršila na Žalah slovesnost za pokojnim dr. Nagodetom, ki je bil edini iz tega procesa usmrčen. Njegov grob je nepoznan. Sorodniki se ga spominjajo s simboličnim vpisom na družinskem grobu. Intimne slovesnosti so se udeležili dr. Ljubo Sirc, dr. Jože Pučnik, škof Kvas, številno sorodstvo in prijatelji.

Stara pravda, ki jo je vodil dr. Nagode, je leta 1941/2 sodelovala z OF in KPS. Ker se je protivila hegemoniji KPS in je v OF hotela sodelovati kot enakopravna, je bila vržena iz OF. Posamezniki, kot dr. Ljubo Sirc so s sodelovanjem in partizansko nadaljevali in še vedno upali... Po vojni je Nagodetova skupina še delovala. Novega časa niso razumeli, neprevidno povezavo s tujino je partija poravnala z groznimi, krivičnimi obsodbami.

Proces sam je bil po Kočevskem procesu druga velika sramota za slovensko justico. Stalinistični procesi so bili v primeri z našimi igrača. Tam so bili naščuvani sodniki in državni tožilci, naši so pa naščuvani še „gledalce“. Umor Nagodeta je bil tajen, truplo je izginilo neznanokam. Imenovati obsojenca je bilo v Ljubljani vsaj za 20 let nezdružljivo in tabu. Popravljen krivica in narodna čast, sedaj izkazana Nagodetu in njegovim, je blagodejna vest za pisca slovenske polpretekle zgodovine.

dr. Peter Urbanc

Slovenec, 14. januarja

*Iz pogovora z Marjanom Podobnikom,
predsednikom Slovenske ljudske stranke*

„Leva koalicija nima možnosti“

Že pred volitvami smo vedeli, da bo zmagala levica. Zakaj se desnosredinske stranke na to niso učinkoviteje pripravile?

Dejansko niso bile izkoriščene možnosti, ki so jih imele desnosredinske stranke v predvolilnem obdobju. Premalo analitično smo se pripravljali na sistem volitev, ki je bil nov za vse. Nanj se nismo odzvali z optimalnim številom list. Vendar pa se nekateri niti dogovora za volitve v državni svet, ki smo ga s težavami podpisali, niso držali, saj so ob dogovorjene kandidate postavljali še vzporedne. Zato smo doživeli tako hud poraz. Usodna napaka je bila, da je bilo med strankami preveč napadanja.

Volitve so že kar nekaj časa za nami. Mislili bi si, da bodo desnosredinske stranke iz obdobja od razhajanja Demosa pa do volilne zmage levice potegnile kak nauk. Nikoli se še ni tako jasno pokazalo, da politična razdrobljenost ne vodi nikamor.

To je dejstvo. Vrniti se moramo k pozitivni izkušnji Demosa, v katerem smo znali z razvidnimi skupnimi cilji povezovati precej različne stranke. Po nesrečnem (verjetno skrbno pripravljenem) zlomu Demosa ni bilo več dovolj pripravljenosti, da bi iskali skupne imenovalce oziroma cilje, ob katerih bi, seveda ob določenih različnih stališčih, stopili skupaj s pozitivnim medstrankarskim sodelovanjem in dosegli uspeh. Volilni sistem je namreč zahteval nastop več list. Če bi ostalo pri večinskem sistemu, bi imeli mnogo odločilnejšo zmago levice in poraz desnice. Tudi združitev desnosredinskih strank bi povzročila bistveno slabši rezultat, kot smo ga dosegli. Če bi SKD in SLS nastopili z eno listo, pa čeprav bi dobila na primer 5 odstotkov več, bi bil končni izid slabši, saj bi nas odškodoval d'Hondtov sistem.

Kako gledate na možnost, da gre desnica v opozicijo, se zaradi nje reorganizira (združi) ter izsili predčasne volitve?

To je ena od možnosti, vprašanje pa je, koliko je realna. To je odvisno od tega, kakšen bo v prihodnjih mesecih politični odmev na dogajanja v gospodarstvu. Vprašanje usklajenega vstopa v opozicijo je zame povsem odprto. Postavlja se namreč ob vprašanju opredelitve dr. Drnovska do pobude za desnosrednjo koalicijo. To je trenutno edina koalicija, ki bi imela v parlamentu dovolj močno podporo. LDS pa bi ob njej morala odstopiti od nekaterih svojih stališč. Le ob desnosredinski vladi bi dokaj enakomerno razporedili oblast med slovenske politične stranke.

Kučanu sem na pogovoru povedal, da SLS Drnovska kot mandatarja ne bo podprla, če bo sestavljala levosrednjo koalicijo, saj je desnosredinska odprta, seveda ob koalicijskem programu. Menimo, da levosredinska koalicija nima možnosti.

Obstaja tudi bolj črn scenarij: da gre SKD (v levo) vlado, kjer se zadovolji z nekaj nepomembnimi resorji. Ti bi kaj hitro postali predmet medijske „obdelave“ (primer Gros, Capuder). S tem bi se SKD v delu laične javnosti (ki glede na volilne rezultate precej presega polovico volilnega telesa) še bolj diskreditirala. Dobivala bi seveda SLS, vendar bi bila cena takšne politike

previsoka, saj je bila volilna baza SKD močno demoralizirana.

Strinjam se, da bi bilo to, če bi bila ena od teh dveh strank v vladi, druga pa v opoziciji, izjemno občutljivo, celo usodno za prihodnost desnosredinske opcije na Slovenskem. To je odvisno predvsem od SKD. Na glavnem odboru smo povedali, da podpiramo desnosrednjo koalicijo, ob tem pa navedli tudi določene pogoje. Zavedamo se, da takšne koalicije ni lahko ustvariti, seveda pa na črno varianto ne pristajamo.

Leva vlada bo leva in če si jo upajo sestaviti, jo kar naj - z vso odgovornostjo. Ta varianta seveda obstaja, vendar se bo takoj razkrilo, da je bil namen levice pri prevzemu oblasti obdržati kapital, dovoliti divjo privatizacijo in s tem ob čedalje bolj obubošanem sloju večinskega prebivalstva narediti nekaj velekapitalistov.

SKD zdaj zagovarja desnosrednjo koalicijo skupaj s SLS. Kje so največje programske razlike med LDS in SLS?

Razlik se zavedamo. Poglejmo samo gospodarstvo (postopek privatizacije, še posebej problem divje privatizacije, sanacijo bank, potek denacionalizacije), kmetijsko politiko in problematiko pridobivanja državljanstva. Vprašanje je, ali so te razlike nepremostljive. Če bo LDS vztrajala pri vseh svojih dosedanjih stališčih, so to za nas nepremostljive razlike, če pa se bo zaradi svojih ciljev pripravljena odreči vsaj nekaterim, je dogovor možen.

Pod kakšnimi pogoji bi torej šli v desnosrednjo vladno koalicijo?

Poleg že povedanega (programska koalicijska pogodba) je tu še ustrezna kadrovska zastopanost. Zavedamo se občutljivosti svojega položaja in svoje teže. Ne moremo tvegati, da bi šli v vlado in tam ne bi nič dosegli. Zavedamo se pomena prihodnjih mesecev in smo svoj del odgovornosti pripravljani prevzeti tudi kot vladna stranka.

*Pogovarjal se je Ivo Žajdela
Slovenec, 5. januarja 1993*

Mogoče ne veste, da...

— da se je Tito ob napadu Nemcev na Drvar na pobudo svoje takratne ljubice preoblekel v maršalsko uniformo, da bi tako bolj imponiral Nemcem, ko bi se jim predal...

— da je najbolj obiskovana božja pot na svetu Guadalupe v Mehiki z 12 milijoni romarjev na leto...

— da je v Italiji 597 framasonskih lož in samo v Firencah 47 ter da sta se dva framasona skrivala tudi med tržaškimi demokristjani...

— da so v zadnjih 9 mesecih 104 ljudi v Sloveniji naredili samomor...

— da je danes v Sloveniji 26 slovenskih Argentincev, povratnikov ali sinov emigrantov, in da imajo tudi svoje društvo...

Mladika, Tsrt, št. 9

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Dolgočasno je nenehno pisati o isti zadevi. A kadar realnost postavlja na mizo vedno isto jed, ni drugega izhoda kot vedno mlatiti isto kašo. Tako nekako bi označili dejstvo, da vsa politična srenja nenehno govori (in opazovalci nenehno pišejo) le o možnosti ponovnega predsednikovega kandidiranja.

CILJI...

Po svoje je razumljivo. Letošnje leto je ključno v marsikaterem oziru. Poslanske volitve je vlada čakala nestrpnost. Predsednikovi svetovalci so že večkrat namigovali, naj bi vlada izvedla neke vrste referendum (ki v Argentini nima legalne veljave), po katerem naj bi se narod izrekel za ustavno spremembo. Drugi, med njimi buenosaireski guverner Duhalde, pa so vso silo napele, da so tak izraz ljudske volje odsvetovali in priporočali, naj se počaka na poslanske volitve, ki vladi lahko dajo možnost, da ustavno spremembo izvede po poti močne večine in prijateljskih povezav v kongresu.

Volitve so pred vrati. In v doseg lepega, čim lepšega uspeha, je vlada že pričela izvajati konkretne korake. V to smer kažejo nekatera izboljšanja v položaju upokojencev (prej absolutno zanikane povšice, izboljšanja zdravniškega oskrbnstva), in pa sedaj v tek spravljeni socialni načrt, katerega učinki ki bodo postali vidni takoj po počitnicah, in bodo dosegli svoj višek sredi leta - neposredno pred volitvami.

Druga osporavana in sončna stran vlade je korupcija. Nihče ne more zanikati, da je korupcija vedno in povsod obstajala. Niti, da so prejšnje argentinske vlade bolele za njo, pa naj so bile civilne ali vojaške. Težko pa je tudi zanikati, da sedanja vlada bolj „menemistična“ kot „peronistična“, kot nekatera boleha za korupcijo, in da je ta vidna na vseh nivojih vladanja, od občin pa do najvišjih ministrskih mest. Za spremembo tega vidika je, da je pri zadnji spremembi v vladi prišel na mesto notranjega ministrstva Gustavo Béliz, katerega delo naj bi se središčilo v preganjanju korupcije. Ali bolj realno v gradnji Potemkinove vasi, ki naj bi pokazala dejstva, ki v resnici ne obstajajo, marveč so le privid. Kajti en sam človek ne more uničiti tega raka sedanje družbe, pa naj je še tako katoliški, tako mlad in tako blesteč. Mimgrede: pred dnevi se je Béliz poročil. In trdijo, da so vabila za poroko razpečali po posebni pošti notranjskega ministrstva, torej na državne stroške. Pač svojevrstna etika.

Še en velik kamen na vladni poti pa je mnenje družbe o delovanju bivših državnih podjetij. Velik del naroda je soglašal z Menemovo vlado prav zaradi trdne volje privatiziranja. Električna, telefon, plin, železnice... Vse to so ljudje trpeli, ker je bilo drago, in popolnoma neučinkovito. Po telefonu ni bilo mogoče govoriti; elektrike je primanjkovalo vsako poletje, plina vsako zimo. O železnih raje ne govorimo. Ljudje so se veselili privatizacije, s tistim neizmernim optimizmom, ki je lasten tukajšnjemu narodu. Pa so prišle privatizacije, prišle so podražitve telefona, plina, elektrike... a položaj se ni izboljšal. In sedaj se ljudski srd ne ozira samo na podjetja, ki neučinkovito, kljub izrednemu dobičku, upravljajo ta sistem, marveč tudi na vlado, ki ničesar ne nadzira in pusti, da novi lastniki delajo, kakor jim je ljubo. Sedaj poseben vladni komite študira to zadevo, da bi se izboljšanje poznalo vsaj preden bo v polnem teku volilna kampanja. Če bo to uspelo, je pa drugo vprašanje. Pravzaprav ni slabo, da se vlada za to zanima.

Kritike vredno je le dejstvo, da si te ci-

lje postavlja le iz volilnih vzrokov, ko je doslej usoda trpečih potrošnikov toliko brigala kot lanski sneg v Buenos Airesu.

... IN SREDSTVA

Vlada sega po raznih ukrepih v tem svojem iskanju kongresne večine za spremembo ustave. Česa je zmožna, je jasno pokazal primer volitve guvernerja v provinci Corrientes. Pritisk in podkupovanje (politično, oblastniško, morda denarno) so bili na dnevnem redu. Trikrat se je izjalovilo voljenje novega guvernerja, ko so peronisti igrali vlogo skušnjavca najprej v vrstah avtonomistično liberalnega pakta, potem pa v vrstah radikalov, kjer jim je uspelo da je eden izmed volilcev zapustil provinco, in s tem onemogočil zasedanje. Provincijsko vrhovno sodišče, katerega člane je nastavila zvezna komisarka Claudia Bello, je potem preprečilo takojšen nastop rezervnega volilca. In tako se piše zgodovina.

Na zvezni ravni sedaj vlada poskuša povečati število poslancev v Kongresu. Vsled zadnjega ljudskega štetja, da mora biti za ohranjanje proporcije 23 novih poslancev. Seveda bi bil bolj enostaven način, ki so ga že večkrat uporabili, spremeniiti proporcijo. Ne. Kajti kar 11 teh novih bi prišlo iz province Buenos Aires, kjer je osredotočen ves vladni napor v socialno delo in kampanjo in kjer si vlada obeta izredno zmago.

Seveda za take in drugačne ukrepe vlada potrebuje pristojnih zakonov. Kako težko jih je dobiti, upoštevajoč sedanjo pičlo večino peronizma v poslanski zbornici, je razumljivo. Kakor tudi ni treba imeti posebno bujne domišljije, da upoštevamo, koliko napora je vložnega v izključni cilj, da bi določena oseba sedela nadaljnja štiri ali nadaljnjih šest let na istem stolčku. Ko ves ta trud teče v eno samo, kaj nesmiselno smer (kolikokrat je predsednik zatrdil da nima nobenega namena vladati še eno dobo), pomislimo kaj vse bi se dalo doseči, če bi se ti naporji usmerili le za pošteno vladanje in ljudski blagor.

Medtem pa se na drugem bregu v opoziciji tudi kaj malu brigajo za narod. Radikali so trenutno zapleteni v svoj notranji boj. Pravzaprav peronisti tudi, kajti če izvajamo predsedniško figuro, teče naprej kanibalski boj za sedanje in bodoče sedeže. Lep primer je provinca Córdoba, kjer so zaradi notranjih problemov že prišli pred sodišče. In primer province Buenos Aires, kjer so se, da bi zavezili izredno moč guvernerja Duhaldeja, ob istem koritu sestali Barrionuevo, Ubal dini in ultramenemistični Rousselot, kar je isto, kot da sta se pomešala voda in olje. Kaj bo iz tega nastalo, je težko prerokovati. Kar pa je vidno je to, da ima Duhalde zaenkrat vajeti trdno v rokah, in uspešno vlada ter si zagotavlja voljo tesno naseljenih nižjih slojev.

Vrnimo se k radikalom. Vedno so bili fanatično proti volilnim povezavam. Za njih je bila sveta „strankarska identiteta“. Sedaj pa je lahko zaslediti mnogo premikov na fronti, ki kažejo na dejstvo, da se hoče radikalizem postaviti na čelo nekake opozicionalne povezave, katere izključni cilj bi bil preprečiti premočno peronistično zmago in nato v kongresu blokirati ustavno spremembo.

Medtem pa po severu razjarjeno gospodarstvo kolera. In boje se je tudi v okolju Buenos Airesa. Dolga leta zanemarjenosti, dejansko opustošenja revnih naselij, se maščuje. In v tem je nevarnost za to pretkano Menemovo igro. Vse sloni na tako rahli podlagi, da se more vsak hip sesuti v prah. Eno pa je gotovo. Doslej je imel mož presneto srečo. In nanjo gradi tudi za bodoče.

POGOVOR S PAVLOM FAJDIGO

SPREMEMBE V SLOVENIJI SO POZITIVNE

S Pavlom sva že iz daljnih let prijatelja in sosed. Bolje rečeno, prijatelja sva še, sosed pa ne, saj že leto in pol živi v Ljubljani, kjer dela v kulturni redakciji dnevnika Slovenec. Včasih sva veliko klepetala v domači kuhinji, na vrtu, pod lipo, zato je bilo enkrat ena, da bova tudi zdaj kakšno rekla. In nekaj od tega naj bodo deležni tudi naši bralci.

Pavel je že od mladih nog bil «angažiran v slovenski feeling» (tako bi rekel najin skupni prijatelj): še v srednji šoli je bil v odboru pristavškega odseka SFZ, nato tudi predsednik zveznega odbora; bil je tudi pri Skadu (politični seminar!), pisal pa v Mladinsko vez in bil soustanovitelj Druge vrste. Študiral je filozofijo in tik pred odhodom v Slovenijo postal licenciat te vede. Vsa ta leta je bil uradnik pri ameriški plovni liniji. Kot rečeno, je zdaj že leto in pol v prestolnici slovenske države.

Pristop k Slovincu je pomenil vrsto sprememb: okolja, jezika, dela. Kako si se znašel?

Pravzaprav bi lahko rekel, da se nisem znašel. Najtežje mi je bilo z jezikom, saj se okolja (nakupovanje, kje se kaj dobi, itd) in dela človek z meseci navadi. Z jezikom je drugače. Sicer pogovorni jezik večinoma obvladamo, govorimo tekoče, ne uporabljamo tujk in srbskih izrazov. A četudi imamo bogat besedni zaklad, imamo drugačen vrstni red besed, drugače sestavljamo stavke. Je treba biti zelo pozoren. Pri časopisu je pa potem še poseben stil, časopisni stil pisanja. Posebno mi, ki delamo pri Slovincu (vsi imajo univerzitetno izobrazbo, a redki prihajajo iz novinarstva) smo se morali tudi tega učiti z vsakdanjo prakso. Pri Slovincu se zavzemajo za čim bolj čisto in preprosto slovenščino, saj navsezadnje vsak častnik sloni na tem: lep jezik in bralen. (Vodstvo lektoriranja je prevzel dr. Janez Dular; op. ur.) V mojem osebnem primeru smatram, da imam še precej težav z jezikom, da bi bila moja slovenščina tekoča.

Tvoj oče je bil dolga leta eden izmed stebrov našega tednika, torej poznaš naš ritem in način dela. Ti pa pišeš zdaj v dnevniku, kjer je ritem neprimerno hitrejši. Kako si se navadil na to naglico?

V Argentini smo navajeni na hiter ritem. Na splošno v privatnih podjetjih človek ne more lenariti, v državnih pisarnah navadno počasneje delajo. Torej ritem ni nobeno presenečenje. Pri tem je pa vprašanje, kaj je težje delati, dnevnik ali tednik. Pri dnevniku človek skoči na tiskovno konferenco, si zapiše glavne podatke, imena, kaj je bilo in se vrne na časopis, kjer mu rečejo: potrebujemo tisoč petsto znakov o tem, ali pa dva tisoč, tri tisoč, odvisno koliko je prostora in koliko je važna tista tiskovna konferenca. To je opis tega, kar se je zgodilo. Praktično nobenega častnikarja ne skrbi enostavno pokrivanje določenega dogodka. Če te pa prosijo za komentar, je pa veliko težje. Lahko potrebuješ ure in ure. Prav tako, če pripravljaš članek za prilogo, sobotno prilogo, kar vzame mnogo časa in dela. Če bi se nekdo v Sloveniji spravil izdajati tednik, je to zapletena zadeva, ker bi moral slediti vsak dan vsemu, proti koncu tedna pa pretehtati kaj je najvažnejše in elaborirati članek. Morda je manj letanja gori in doli, vezano bolj na prelistavanje zapisov, je pa veliko več intelektualnega dela. Najbolj naporna redakcija pa je za notranjo politiko; v vsakem časopisu, v vsaki državi. Ker vsaka informacija, pa če-

DRUGAČE SESTAVLJAMO STAVKE - DNEVNIK ALI TEDNIK? - VŠEČ MI JE FILM - PRIJETNO DOŽIVLJANJE SLOVENSTVA - INFLACIJA BESEDE - ISKANJE POLITIČNEGA PROFILA

tudi je malenkostna, je lahko ključne važnosti. Desetminutno srečanje s predsednikom ali pokrivanje šesturne debate v skupščini, iskanje zakulisja, pa kaj je bilo pred debato in po njej. Za to pa je potrebno imeti veliko informantov (in to je ena prednosti novinarjev pri Delu, saj tam že vedo, koga vprašati; tudi to, da je večkrat treba vprašati nekoga, ki ni politik, pač pa uslužbenec). Kot pravijo nekateri: častnikarji veliko stvari zvejo v kavarni.

Prvi glavni urednik Slovenca Andrej Rot je v svoji knjigi V obljubljeni deželi pohvalil kulturno redakcijo, da je več sodelovala pri pripravi števil, kot pa bi ji pristojalo. S čim si je redakcija prislužila pohvalo?

Andrej je že od vsega začetka deloval pri kulturi v ožjem smislu besede in bil zato tudi zelo navezan na kulturno redakcijo. In tudi ti ljudje, ki so bili v redakciji že od vsega začetka (Jani Virk, Mateja Komelj, Ignacija Fridl), se pred izdajo prve številke, so ustvarili neko teamsko vzdušje, neki skupni projekt. Vem, na primer, da je kulturna redakcija sodelovala pri sestavi reklame za časopis, kar ni ravno delo kulturne redakcije. Andrej je vedel, da na člane redakcije lahko računa.

Tvoj podpis najdemo pod najrazličnejšimi članki. Katera tematika te najbolj privlači?

Mi smo si razdelili delo glede na to, v čem je vsak bolj doma. Mateja Komelj je prevzela kritiko knjig, poezije, literaturo na splošno, Ignacija Fridl pa gledališče. V začetku sem bil bolj opazovalec, hodil sem na tiskovne konference; sčasoma sem prevzel kino, pozneje recenzijo nekaterih knjig, ki so vezane na moje področje (filozofske knjige ali dela kakega argentinskega pisatelja ali prevod južnoameriškega pisatelja, npr. Carpentiera). Precej pa sem se posvetil prevajanju kratke južnoameriške proze. Všeč mi je film kot umetniška zvrst, čeprav nimam kake filmske šole ali tečaja. Težko bi se pa odločil za kako glasbeno ali likovno umetnost.

Vsa leta smo se (in se še vedno) sprašujemo, kaj smo: Slovenci? Argentinci? Slovenski Argentinci? Argentinski Slovenci? Naj se integriramo? Asimiliramo? Pogrnal si novo razlago ali pot. Na sestanku SKAS julija 1985 v Slovenski hiši si rekel, da nosiš pečat, žig slovenske besede, ki pa se prepleta, se v njem vrašča s kasteljansčino, določneje buenosairesčino, portenjsčino. Torej nekaj je biti Slovenec v Argentini, nekaj pa Slovenec v Sloveniji. Si se lahko vživel v novo okolje, v nov - za nas tuj - način življenja?

Biti Slovenec v Sloveniji je lažje, kot pa biti Slovenec tu. To ni več stalna skrb, je tvoje življenje; kvečjemu se lahko vprašuješ, če boš ohranil kasteljansčino ali če boš se sledil argentinski politiki, južnoameriški problematiki. Slediš politiki ali dogodkom v Sloveniji čisto iz naravnih potreb, ker se to tiče tvojega vsakdanjega življenja. V tem smislu je doživljanje slovenstva zelo prijetno. Vživljanje v nove razmere zaradi drugačnega stila, drugačnega komuniciranja ni težko, nikdar se pa ne izbriše dejstvo, da si

iz Južne Amerike; če ne drugače, te spoznajo po drugačni izgovorjavi. - Nisi drugorazreden državljani, tega ne bo nihče naprej prinesel. Kar se tiče narodnosti pa sploh nimajo dvoma, kvečjemu razlikujejo, kdo govori boljše, kdo slabše. Že takoj opazijo, da naglas ni slovenski. Kdor je že prej poznal Argentine pa takoj spozna, od kod si. - Nimajo pa velikokrat predstave o tem, kar mi imenujemo skupnost. Mislijo, da je to zaprt krog, ki je zbran v gostem naselju. Da je argentinski svet zunaj nekje in če zapustiš skupnost, greš spet nekam ven. V resnici je vse to prepleteno, tudi fizično prepleteno, saj je morda le Slovenska vas edina nagosto poseljena skupina, ki ima svojo cerkev, šolo. - Priznam pa, da ko ocenjuješ dogodke iz slovenske polpreteklosti, je potrebno, da si vzameš čas in jih najprej poslušas, saj je bilo to končno njihovo življenje, nam pa le niso bili tako blizu, čeprav smo jim lahko sledili.

Slovenijo kot deželo in sorodstvene vezi si spoznal že leta 1975; udeležil si se mednarodnega srečanja PEN kluba na Bledu leta 1989. Torej: Titov čas, čas po Titu in zdaj - čas brez Tita. Opaziš razliko na cesti, med ljudmi?

To časovno razlikovanje je čisto jasno; o tem ni nobenega dvoma. Edino, kar je mene presenetilo je, kako besede svoboda, demokracija, posameznik, tržno gospodarstvo preveč ali premalo pomenijo. Jaz sem bil v tem letu in pol pronasičen teh besed. Čeprav pred 17. leti bi tudi lahko rekli, da so bili svobodni in o demokraciji pač to, da je prišel narod na oblast. Ob tolikem ponavljanju postane človek nezaupljiv. Beseda sama na sebi nič ne pomeni, treba je v določeni strukturi ugotoviti, kaj pomeni, na kaj se nanaša beseda. Tudi ne vem, če ljudje tam točno poznajo, kaj je Zahod. Občutek imam, da nimajo o njem točne predstave. Je to Zahod ali tržno gospodarstvo, da najdes 16-17 let stare ruske prostitutke po ljubljanskih in portoroških ulicah, zato ker zaslužijo sto, dvesto, kaj vem koliko dolarjev, medtem ko v Rusiji dobijo petnajst, dvajset? Je pa v Sloveniji položaj tak, da ne morem danes razlagati svojim prijateljem na fakulteti (v Bs. As., op. ur.) to, da so opustili samoupravljanje, prišli v privatizacijo, v privatno iniciativo in pričakujejo, da bo v tržnem gospodarstvu država napredovala. In ko sem debatiral o levici in desnici, o liberalizmu in komunizmu, ne morem razložiti tu, v Južni Ameriki, da je tam levica postala reakcionarna, ker reakcionar biti pomeni ohraniti statu quo, da ostane takšno stanje, kot je. To je nonsens. Zmeraj je bila levica progresistična, zdaj pa je reakcionarna! Torej se je za vsak politični pojem potrebno pogovoriti, da si prideš na jasno, da se govori z isto terminologijo. - Močno je poudarjena privatna iniciativa, posameznik; o vsem, kar zveni po družbenem, socialnem, družbeni zavesti, sploh ne marajo slišati. - Druga stvar, ki me je prizadela pri teh spremembah, je bilo nekaj, kar sem prebral, da so v Bolgariji ali eni izmed teh držav izdali lepake z Marxovim obrazom, pod njim pa pripis: Oprostite, to je bila samo ideja! In to pomeni sedemdeset let pa milijoni ljudi, ki so že pod zemljo. To je isto kot tukaj montonerosi, ki se danes vračajo: mi smo peronisti, torej bomo sodelovali z Menemom. Zada pa

ostanejo vsi padli, npr. v Monte Chingolo. - In še nekaj: sam sem kaj malo vedel o samoupravljanju, nisem pa vedel, da je bil tak kult osebnosti do Tita, pa tako otročji. Na primer to, da imaš spominsko tablico tam, kjer je prvič telovadil. Osebo si nisem predstavljal, da bodo gradili socializem na oboževanju določene osebnosti. Ker to si lahko privoščimo mi, ki imamo show, ne pa v socialistični družbi. Spominja me na to, kar je Perón počel, ki pa je imel delno fašistične vplive...

In kako to sprejmejo mlajše generacije?

Opazil sem nekaj podobnega, kot v Argentini. En del ne mara nič vedeti o politiki, drugi je presenečen nad nekaterimi ugotovitvami, recimo o pokolu domobrancev, vendar pravi, da smo tri leta o tem govorili, to je zdaj že urejeno, zdaj pa pojdemo naprej. Čeprav se mi zdi, da ni vse tako, Argentina je v slučaju «desaparecidos», ko je prišla demokracija, pripeljala stvar do konca, četudi so ostale nekatere stvari, kot npr. četrtkovi pohodi Madres de Plaza de Mayo. In če tu na Zahodu prenesemo vse to, se mi zdi pravično, da na oni strani tudi pripeljejo stvar do konca.

Doživel si 26. junij 1991, pa tudi ves razvoj do danes. Moreš opisati spremembe v slovenski družbi, ki so nastale v tem času?

Spremembe so pozitivne, saj so Slovinci sploh zadovoljni, da so se odcepili od Jugoslavije, da so ubrali lastno pot, da imajo neodvisno državo, da je politični pluralizem in veliko upajo v novi ekonomski sistem. Hočejo doseči čimprej evropski gospodarski standard. Po drugi strani pa imam tak vtis, da imajo nekateri občutek negotovosti, ker niso bili navajeni skrbeti za delo, za zdravje, za šolo, ker zdaj ničesar ni več vnaprej zagotovljeno. Prav tako niso navajeni na volilne kampanje in so bili proti koncu že siti vse propagande. Pa čeprav je bila zelo umirjena, urejena in je sploh ne moremo primerjati s temi, ki jih poznamo v Južni Ameriki. Komaj so čakali, da bi bila že mimo in bi se življenje vrnilo na prejšnji tir.

Zadnje čase so izšle razne knjige, ki se nanašajo na najnovejšo slovensko zgodovino. Janša, Čelik, Rupel, Zlobec, Smole, vsak po svoje gleda na ta leta. Katera Te je najbolj prevzela in kakšen odmev imajo te knjige med ljudmi?

O vseh teh knjigah bi lahko povedal le to, da je največje zanimanje vzbudila Janševa, ki je bila prva. Janša ima zelo velik ugled. Potem je nastala Zlobčeva afeta in je njegova (Zlobčeva) knjiga avtomatično zgubila ugled. Verjetno bo tudi Ruplova knjiga pritegnila ljudi, ampak to so že oddaljeni odmevi. Najbolj uspešna je bila gotovo Janševa, čeprav so ljudje, ki so sledili takratnim dogodkom po časopisih, Mladinemu pisanju mnenja, da ni bistvenih novosti; morda še nekaj zakulisja. Je pa zbran ves material s kakim ocvirkom.

Slovenec je preživel že več začetniških kriz. Kako gledaš na bodočnost oživljene dnevnika?

Časopis je preživel več kriz ne samo zato, ker je začetniški, ampak zato, ker je začel v določenem političnem trenutku. Že samo to, da je nastal v državi, ki prihaja iz socializma v neke vrste kapitalizem, obe-

Nad. na 6. str.

Kardeljeva knjiga na podlagi ukradenega rokopisa?

Kadar grem mimo Kardeljevega spomenika na Trgu revolucije, se vsakič spominim Dragotina Gustinčiča, slovenskega revolucionarja in enega izmed ustanoviteljev KPJ v Sloveniji. Maja 1931 je emigriral v tujino, živel z družino (z ženo in dvema sinovima) večinoma v Sovjetski zvezi. Od 1936 do 1939 leta se je bojeval v mednarodnih brigadah v Španiji. Leta 1945 se je vrnil v domovino; od leta 1945 do 1948 je bil profesor in prvi dekan ekonomske fakultete v Ljubljani. Zaradi podpiranja resolucije Informbiroja je bil leta 1948 izključen iz KPHJ in do leta 1951 v zaporu. Kot dvainšedemdesetletni starček je bil ponovno zaprt. Umrli je leta 1974, star enaindevdeset let, istega leta je bil rehabilitiran in ponovno sprejet v KP.

Pred dnevi je me mlajši Gustinčičev sin Ilija obiskal, prvič po dolgih letih, prinesel mi je rokopis, ki ga je našel v zapuščini pokojne mame: Spomini (1897-1945). Poprosil me je, naj ga preberem ter presodim ali je primeren za objavo.

Ko sem ga začel prebirati, zlepa nisem mogel odnehati. Petinšedemdeset gosto tipkanih strani sem dobesedno pogoltnil v eni noči. Danica Lokar se spominja časa otroštva in mladosti v Ajdovščini pred prvo svetovno vojno, razmer v družini, druženja z bratom Danilom, ki je pozneje postal znan pisatelj, trnove poti soproge poklicnega revolucionarja inženirja Gustinčiča, in nazadnje bivanja v Sovjetski zvezi, zlasti v Moskvi, kjer je spoznala vodilne komuniste iz Jugoslavije in domala vsega sveta.

Preden sklenem ta kratki zapis o Spominih Danice Lokar, sem bralcem dolžan še pojasnilo, čemu se ob slehernem srečanju s Kardeljem s človeškim obrazom, vlitim v železo, ki koraka na čelu brezlične množice, vselej spominim na Dragotina Gustinčiča.

Iz Spominov njegove soproge je razvidno, da je Kardelj napisal svojo znamenito razpravo *Razvoj slovenskega narodnega vprašanja* (izdal jo je pod psevdonimom Sperans leta 1939 pri Naši založbi v Ljubljani) na osnovi Gustinčičevega rokopisa na isto temo, ki mu je prišel v roke, ko se je v tridesetih letih mudil v Moskvi (V Ljubljano se je vrnil v začetku 1937. leta). Gustinčič je svoje temeljno delo, ki je nastajalo nekaj let, izročil balkanskemu oddelku Kominterne in tam si je Kardelj verjetno priskrbel eno kopijo. O tem zgovorno pričata dva odlomka iz Spominov Gustinčičeve žene:

„Pred odhodom iz Moskve se je prišel posloviti od nas tudi Kardelj in prinesel otrokom vrečko bonbonov. Njegova ljubeznivost me je presenetila.“

„Kaj se je, prazaprav, takrat zgodilo, sem si bila svesta šele po povratku v Jugoslavijo, po letu 1945. Tu je ležalo pred menoj z ogromnim uspehom izdano delo Speransa o slovenskem narodnem vprašanju. Vsem komunistom je bila knjiga v težkih dneh vademekum, najboljša marksistična teoretična knjiga, odločilna za Slovence. Čitam in ne verjamem svojim očem. Cele strani gradiva sem bila nekajkrat sama tipkala za Gustinčiča in njegovo „Slovensko narodno vprašanje“. Nisem mogla dalje brati. Bilo mi je prehudo. Zlasti ker je bil Gustinčič po vrnitvi iz SZ tako hudo preganjan, nova oblast mu je stregla po življenju. V njegovem delu je ležalo tudi mnogo mojega truda, odvezemala sem mu zavestno vse materialne skrbi, samo da bi mogel nemoteno umsko delati, pisati. Zdaj na koncu svojih moči, srce mi je popolnoma opešalo, vidim, da je bilo Gustinčiču in meni, pravzaprav, odvzeto življenje, životarla sva lahko samo kot dva mrtvaka.“

Zdaj je tudi jasno, čemu so Gustinčiča zaprli še pred resolucijo Informbiroja in ga

poslali hirat na Goli otok. Ilija mi je pripovedoval, da je ob drugi aretaciji Gustinčiča prosil Ivana Regenta, ki je bil njegov družinski prijatelj že v času bivanja v Moskvi, naj intervenira za očeta, saj vendar ve, da je nedolžen. Regent mu je zaupal, da je že sam to poskusil, ampak brez uspeha, ker je Kardelj osebno ukazal aretirati Gustinčiča. Očitno ga je tako „prijateljsko prepričeval“, naj molči o svojem soavtorstvu pri razpravi *Razvoj slovenskega narodnega vprašanja*.

Žarko Petan
Slovenec (okrajšano)

Skupino sta pozdravila v imenu Ministrstva za kulturo RS Marko Jenšterle in v imenu krščanskih demokratov dr. Tomaž Kunštelj

Vodja skupine Tone Oblak pri nadškofu dr. Šuštarju.

Mladinska skupina na obisku v Šentjostu.

Na sprejemu pri ljubljanskem županu inž. Jožetu Strgarju.

Dirigenta zbora Andrejka in Andrej Selan.

Na obisku svojih korenin

Argentinci in Slovenci

Mladinski pevski zbor in plesna skupina Naš dom - San Justo iz Buenos Airesa sta prejšnji teden z nastopom v polni Gallusovi dvorani Cankarjevega doma končala turnejo po Sloveniji, imenovano *Na obisku svojih korenin*. Najprej je nastopil Mladinski pevski zbor, ki ga je leta 1971 ustanovil Andrej Selan in ga od takrat tudi vodi. Po „obvezni“ himni *Slovenija v svetu* Jožeta Osane je v prvem delu koncerta zbor zapel slovenske in argentinske božične pesmi. Božične so

peli ob orgelski spremljavi Ivana Vombegarja, narodne pa a capella.

Po premoru je plesna skupina - vodi jo Tone Oblak - nastopila ob nekoliko hreščeči posneti glasbi, vendar z bolj izdelanim programom. Najprej so v različnih argentinskih narodnih nošah prikazali nekaj ljudskih in družabnih plesov, nato pa ob narodnozabavnih napevih v slovenskih nošah nekaj slovenskih običajev v stilizirani obliki z naslovom *Štirje letni časi*. Za sklep so radostno zapeli *Mladinsko himno* Franceta Cigana.

V zboru je nastopilo okoli petintrideset mladenk in mladeničev, ki so neverjetno dovršeno podali svoj (pre)obsežen program. Pri slovenskih pesmih jih je odlikovala čista entonacija, pri argentinskih pa jasna ritmika. Z mladostno svežimi glasovi so peli navdušeno in zaneseno. S slovenskimi pesmimi so hoteli pokazati, kako so prek staršev ali celo starih staršev povezani s „koreninami“, z argentinskimi pa, kako so se vživeli v okolje, kjer so se rodili in odrasli. Plesno skupino sestavlja več kot petdeset plesalcev, ki so nastopili v lepih slovenskih in argentinskih narodnih nošah. Čeprav so argentinski plesi pritegnili občinstvo, so le slovenski običaji dvignili dvorano do izrednega navdušenja.

Edo Škulj
Slovenec, 13. januarja 1993

Fotografije: Marko Vombegar

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENCI V ARGENTINI

LONDON, Velika Britanija - Sad mednarodnega pesniškega festivala je projekt antologije sodobnega slovenskega pesništva v angleščini. Na približno dvestopetdesetih straneh bodo zbrali pesmi desetih živečih slovenskih pesnikov. Pri delu bodo sodelovali slovenski in tuji prevajalci, končni izbor pa bo prevzela Jo Shapcott. Antologijo bo verjetno izdala specializirana založba za poezijo Blood Axe. S tem korakom se realizirajo sanje nekaterih literatov, da bi približali slovensko poezijo angleškemu bralcem poezije.

IDRIJA - V idrijski občinski skupščini so hoteli obravnavati predlog o preimenovanju in preštevilčenju ulic in trgov v mestu Idrija. Zataknilo se je takoj v začetku, ker nekateri niso bili voljni, da bi dosedanj Trg maršala Tita bil preimenovan v Trg svete Barbare. Pobudniki novega imena so zatrjevali, da ima v vseh rudarskih mestih njihova zavetnica častno mesto. V Idriji je bila tudi osrednja cerkev posvečena njej, a so cerkev takoj po drugi svetovni vojni podrl.

LJUBLJANA - Svojo prvo konferenco je imel Svet invalidskih organizacij. Na njej so bili tudi dr. Dušan Plut, dr. Jože Pučnik in dr. Bozidar Voljč, ki so jih pozivali, naj ne odnehajo opozarjati javnost na svoje probleme.

LJUBLJANA - Na ljubljanskem območju uprave za notranje zadeve so v prvih devetih mesecih lanskega leta zapisali 104 samomore. Največ samomorov so storili ljudje, stari nad 50 let, najmanj pa med 18. in 21. letom. Sredstva, ki so jih uporabljali, so bila od obešanja, ustrelitve, zastrupitve z ogljikovim dioksidom do utopitve.

LJUBLJANA - Franciskanski red je pri Tromostovju obnovil in odprl svoj klerikat. V njem se bodo franciskani mogli stalno izpopolnjevati in študirati, za kar imajo na razpolago potrebna materialna sredstva.

TAIPEI, Taivan - Gospodarska delegacija s predsednikom Gospodarske zbornice Slovenije Ferijem Horvatom na čelu je na delovnem obisku na Tajvanu vzpostavila prve stike med gospodarstveniki obeh držav. Tajvance je najbolj zanimalo možnost trgovanja s Slovenijo, za pogoje in spodbude njihovih naložb, za proste carinske cone in še predvsem koprsko pristanišče, ki naj bi zanje pomenilo okno v evropske države.

LJUBLJANA - Začeli so preučevati življenje in delo arhitekta Ivana Vurnika. V drugi polovici leta naj bi raziskavo zaključili z veliko razstavo v Ljubljani in drugih evropskih mestih, ki bi jo bogatila izdaja monografije. Vurnik je bil soustanovitelj ljubljanske Šole za arhitekturo; zaradi njegovih stvaritev pa so ga že začeli odkrivati nekateri tuji arhitekti.

LJUBLJANA - Družba Gallus Carniolus je začela že predlanskem s svojo predstavivijo Gallusovega opusa. Proti koncu leta so pripravili nekaj zanimivih prireditev, kot so bili Gallusov ples (izkupiček je bil namenjen Gallusovemu skladu), nastop mladih slovenskih glasbenikov, ki študirajo v tujini in so kandidati za štipendije Gallusovega sklada, koncert izbranih vokalnih skupin. Za naprej imajo tudi bogat program: do leta 2.000 posneti v celoti Gallusova dela, vsako leto pripraviti vsaj tri prireditve, letos pa se ustanovijo Umetniški sklad Gallusovega sklada.

LJUBLJANA - V dvoranah Slovenske filharmonije je bila prireditev z naslovom Noč slovenskih skladateljev. Poslušalcev je bilo veliko. Izvajana so bila dela Uroša Rojka, Albina Weingerla, Aleša Strajnarja, Milana Stibilja, Daneta Škerla, Aljose Solovara, Jakoba Jeza, Pavla Merkuja, Brine Jez Brezavšček, Bora Turela, Marka Mihevca, Sama Vremšaka, Milana Potočnika, Mak-

similjana Fegusa, Uroša Kreka, Pavla Šivica, Aleksandra Lajovica, Marijana Lipovška, Ljuba Rancigaja, Maksa Strmčnika, Iva Petrica, Nenada Firsta in Alda Kumarija.

LJUBLJANA - Franco Juri je v Klubu Drama predstavil svojo knjigo karikatur z naslovom V imenu naroda. Knjigo je predstavil njegov strankarski kolega Jaša Zlobec, ki je napisal tudi uvod. Karikature v tej knjigi so bolj ostre in neprizanesljive kot so tiste v Jurijevi prvi knjigi. Tudi politične figure so bolj izrisane in prepoznavne. Vloga politične karikature naj bi bila iz zornega kota Franca Jurija naslednja: zabavna obsodba javne in politične sprenevedavosti in prvinski odnos do življenja.

LJUBLJANA - Ob obletnici ustanovitve Teritorialne obrambe Slovenije je predsednik predsedstva Milan Kučan podelil odlikovanja za zasluge pri obrambi svobode in uveljavljanju suverenosti Republike Slovenije. Z zlatim častnim znakom je predsedstvo odlikovalo generalmajorja Janeza Slaparja. Srebrni častni znak pa so prejeli Miran Bogataj, Albin Gutman, polkovnik Anton Krkovič, Andrej Lovšin in posmrtno Danijel Kuzma.

LJUBLJANA - Ramovš Consort, eden redkih slovenskih ansamblov za zgodnjo glasbo, je svoj zadnji koncert priredil v Narodni galeriji. Predstavil je štiri od šestih kantat iz druge knjige del angleškega skladatelja nemškega rodu J.C.Pepuscha (1667 - 1752). Nastopili so Marjana Benčina (sopran), Klemen Ramovš (altovska kljunasta flavta) in Vladimir Mlinarič (cembalo). Koncert je lepo uspel in je spodbudil tudi natis besedil vseh štirih kantat.

LJUBLJANA - Ljubljanski Grad je že dalj časa v fazi popravljanja. V ta namen sta postavljena tudi dva žerjava, ki kvarita pogled na grad. Pravijo, da bo en žerjav razstavljen, ko bo dokončana prenovitev strehe grajske stavbe, ki gleda proti Kongresnemu trgu. Drugi žerjav bodo le znižali, da ne bo več kvaril pogleda. Na Gradu so tudi posadili mladiko štiristo let stare trte iz Maribora in upajo, da se bo srečno prije-la.

KOPER - Divja privatizacija je tudi v Kopru dvignila precej prahu, ko so nekateri zasledili, da razni direktorji podjetja Tomos ustanavljajo zasebna podjetja, pri katerih so udeleženi tudi njihovi sorodniki ali Tomosov stečajni upravitelj. Tudi letalska družba Solinaire naj bi imela enako rojstvo.

PIRAN - Razstavo misalov in drugih mašnih knjig so pripravili piranski minoriti v skoraj 700 let stari cerkvi sv. Frančiška. Najstarejša je Graduale, knjiga spevov in odpevov iz leta 1580, natisnjena v Benetkah, najnovejša pa slovenski Rimski misal, ki je izšel pred nekaj meseci. - Minoritska knjižnica šteje okoli 2.300 knjig vseh vrst, saj so bratje skrbeli za učenje v samostanu in drugih šolah, ki so delovale po cerkvah.

V vrtincih balkanske politike

Predstavnik srbskih Bosancev Karadžić je po dolgem oklevanju odobril predlog o ustanovitvi desetih avtonomnih okrožij v Bosni in Hercegovini. Sporazum, ki ga mora odobriti te dni srbska skupščina, priznava srbskim, hvaškim in muslimanskim Bosancem državljanstvo priznanih republik. A, tajnik ZN Echard je izjavil, da bi bilo še prezgodaj vdajati se optimizmu.

Zadnja poročila iz Ženeve in Pariza nudijo upanje, da se bodo Milošević, Izetbegović, Karadžić in Tudjman končno sporazumeli in sprejeli Vancove in Ovnove predloge o bodočnosti BiH. Potreben je le še blagoslov VS in ES, da nastopijo s po-

Osebnosti

Krsta: V cerkvi Brezmadežne v Bariločah, je bila krščena 2. januarja Marija Guadalupe Rode, hči Janeza Rodeta in Marthe roj. Duran. Botrovala sta Ani Rode in Francisco Duran. Krstil pa je župnik Marcelo Meloni.

V cerkvi sv. Jožefa v Adroguéju je bila 26. decembra lani krščena Natalija Levar, hči Jožeta in ge. Raquel roj. Salvatore. Botrovala sta ji Sandra Berlot in Roque Salvatore.

Čestitamo!

Poroki: 5. decembra sta se poročila v cerkvi Marije vnebovzete v Olivosu dr. Andreja Praprotnik in Daniel Delić.

8. decembra sta se poročila v cerkvi Marije dobrega sveta g. Peter Buda in gđ. Adriana Carozzo.

Čestitamo!

Pozdrav iz kolonije

9.1.1993

Spoštovani gospod urednik!

Z lepih in veselih počitnic v koloniji dr. Hanzeliča, Vam pošiljamo koš planinskih pozdravov!

Andreja Boltežar, Silvija Burja, Saši Golob, Tatjana Javoršek, Andrejka Kovačič, Saši Kovačič, Marija Mehle, Danica Modic, Marjana Modic, Aleksandra Omahna, Nevenka Pavlovčič, Karolina Potočnik, Sabina Potočnik, Andrejka Puntar, Ana Rapetti, M. Fernanda Rome, Veronika Selan, Marta Servin, Marija Šenk, Cecilija Šenk, Diana Teraš, Marijela Urbanija, Cynthija Zupan, Ivanka Žakelj, Tatjana Truden, Valerija Hribar, Marijica Simčič.

Andi Dobovšek, Adrijan Gaser, Pavel

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

Liga žena-mati

17. decembra 1992 je sanmartinska Liga imela svoj zadnji sestanek, v zvezi z vsakoletno božičnico. Pri okrašenih mizi so zapele članice božične pesmi; obenem pa so se spomnile svoje bivše, umrle članice ge. Anice Weis-Loh. Bila je do konca zvesta članica in kljub nepokretnosti je vedno redno hodila na sestanke. Spomnile so se je tudi v molitvi in pri zanjo darovani sv. maši.

Tudi pri Ligi si privoščijo poletni oddih, da bodo tako v marcu znova poprijele pri organizacijskem življenju. Veliko sreče v tem letu žele vsem članicam, pa tudi vsem drugim!

Gerkman, Andrej Grabnar, Andrej Juhant, Luka Klemenčič, Ivan Klemenčič, Pavel Klemenčič, Pavlek Aleš, Bernard Grbec, Boris Hrovat, Luka Hrovat, Damijan Kovacich, Adrijan Levstek, Damijan Levstek, Fredi Levstek, Marjan Luna, Nikolaj Luna, Pavel Modic, Damijan Omahna, Martin Pavlovčič, Damijan Ribnikar, Martin Selan, Luka Somosa, Aleksander Šuc, Andrej Šuc, Luka Šušteršič, Narte Mežnar, Jure Mežnar, Viktor Hribar, Andrej Zarnik, Hermi Zupan, Pavel Žakelj, Lojze Žakelj.

Voditeljica kolonije: gospa Saša Omahen, katehet g. Tone Bidovec, spremljevalci: Jani Dobovšek, Marjan Vivod, Veronika Vivod, Andreja Škraba, Helena Zarnik, Mija Markez.

ROŽMANOV DOM

Tudi na letošnjo miklavževo nedeljo, 6. decembra se je zbralo lepo število članov, prijateljev in podpornikov slovenskega zavetišča „Rožmanovega doma“. Ni jih premotila niti slaba vremenska napoved, ki se k sreči ni uresničila - niti jih niso zadržale ostale številne prireditve.

Kot vedno, se je srečanje pričelo ob 11.30 uri s sveto mašo, ki jo je daroval zavetiščni Janez Malenšek s sodelovanjem Jožeta Guština. V obširni ognjeviti pridigi je mašnik nazorno prikazal vlogo današnje žene v cerkvi in sodobni družbi. Ubrano ljudsko petje med mašo, je tudi tokrat po-

pestrila občasna godčevska skupina, v kateri so sodelovali Martin Dobovšek z igranjem na elektronske orgle, Božo Šurman in Tone Šušteršič s kitarско spremljavo.

Sledilo je dobro pripravljeno kosilo, kar gre zasluga že našim poznanim požrtvovalnim kuharicam, kot tudi v hitri postrežbi brhkim strežnicam. Ne bi bilo prav, če se ob tej priložnosti ne spomnili še Boža Šurmana, ki je s posebno zavzetostjo pomagal kjerkoli je bilo potrebno, ter žrtvoval celo ves prejšnji sobotni dopoldan za nujna popravila. Tudi obiskovalec anketne skupine iz Slovenije Matjaž Bizjak, ki je trenutno še ostal v Domu, je navdušeno poprijel za delo pri pripravi za to srečanje.

Za to priložnost je Rožmanov dom obiskala priljubljena skupina članov pevsko-instrumentalnega ansambla. Maruška Klemenčič, dr. Jože Rožanec in Martin Dobovšek so z igranjem in petjem privabili obiskovalce in stanovalce doma, da je skupno zaorila vrsta slovenskih narodnih melodij. Poudariti je treba, da je omenjena pevsko-godčevska skupina pokazala smisel in socialni čut do prebivalcev zavetišča, saj se je predstavila spontano z nesebično željo - jih razveseliti in oddaljiti vsaj za nekaj ur od enoličnega življenja. Imajo upanje, da ta hvalevredni podvig ne bo zadnji in da bo domovalce „Rožmanovega doma“ s svojim nastopom še kdaj razveselila.

T.Š.

-erne

MALI OGLASI

Ana Maria Troha - uradna prevajalka iz angleščine - Combate de Pavón 1606 - 1686 Hurlingham - Tel.: 665-7986

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel.: 659-3574; Viktor Fekonja

Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

PSIHOANALIZA

Psichoanalitični konzultorji; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ - Capital - Tel.: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmi) za hiše - tovarne - avtomobile. Inz. Janez M. Petkovšek, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa DENAR S.R.L. - Kocmur in kompjuterji Tel./Fax: 942-8681/943-6023

ZOOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implante oseo-integrados; središča v petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je Juan Kočar. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO Nº 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitev v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati - odvetnica - ponedeljek, sredi, petek od 17. do 20. ure - Roque Saenz Peña 3245 - (1752) Lomas del Mirador - Tel.: 652-1910.

dr. Vital Asič - odvetnik - ponedeljek, sredi, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knave - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave - privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov - Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Alpe Hogar - Stane Mehle - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools - konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) Nº 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (g. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (g. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uradije ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ starih vrstic \$ 4 - za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številke - \$ 12.-

Božični koncert
New Swing Quarteta

V četrtek, 24. decembra, ob sedmih zvečer se je v Šentjakovski cerkvi, v stari Ljubljani zbrala prava množica. Tam so skozi uro in pol prepevali člani New Swing Quarteta (Dare Hering, prvi tenor, Oto Pestner, drugi tenor, Tomaž Kozlevčar, bariton in Marijan Petan, bas), ki se jim je na koncu pridružila zdaj že stalna članica ansambla Alenka Godec.

Koncert se je vršil v okviru cikla Božični koncerti v ljubljanskih cerkvah, ki ga že drugo leto prireja Društvo za oživiljanje kulturne podobe starega mestnega jedra. Pevci, ki so se ob petih popoldne pojavili že na otroški polnočnici, so predvajali vrsto znanih gospelov, spiritualov in božičnih pesmi, tudi slovenskih. Ozvočeni, ob instrumentalni spremljavi in a capella, so vsi štirje pokazali perfektno ubranost in visoko interpretacijsko kvaliteto. Znali so ustvariti praznično vzdušje med številnimi poslušalci, ki so tudi bili povabljeni k sodelovanju v nekaterih pesmih.

New Swing Quartet je nastal pred 24 leti, na pobudo pevca, producenta, komponista in aranžerja ciganske krvi, Ota Pestnerja. Navdih za petje gospelov in spiritualov so člani ansambla dobili ob poslušanju plošč znamenitnega ameriškega Golden Gate Quarteta.

Ko so štirje temnopolti nastopili leta 1972 v Sloveniji, je njihov vodja Magnus Wilson newswinge zelo ugodno ocenil. Poudaril je, da njihova sposobnost aranži-

ranja znanih pesmi omogoča kvartetu izvirni glasbeni izraz. Pred časom se je New Swing Quartet vključil novi član baritonist Tomaž Kozlevčar, vse bolj priznani avtor, aranžer, producent in klavirist, ki je postal ob Pestnerju nov vir priredb za kvartet. Že leta 1989 so nastali prvi posnetki, v katerih je moč slišati novo barvo ansambla in tudi nekaj pesmi, ki ne sodijo med gospele in spirituale.

Spored v šentjakovski cerkvi se je začel z ljudsko božično Božji nam je rojen sin, kateri je sledila zelo zanimiva priredba a capella Marijina Lepa si, roža Marija. Potem so se vrstili znani gospeli in spirituali, nekateri z dvojnimi slovenskimi in angleškimi besedilom. Še prej pa je Oto Pestner navdušil z zelo osebno interpretacijo Gounodove Ave Marije. Malo pred koncem je stopila pred občinstvo Alenka Godec, vodilna pevka jazzovskega sloga v Sloveniji. Spored se je končal z Gruberjevo Sveti nočjo, navdušeni poslušalci pa so zahtevali še nekaj dodatkov.

Vsi so šli zadovoljni na svoje domove k praznovanju svetega večera. Slišali so vse, kar so pričakovali. Znane skladbe, kot I'm gonna walk, He's got a whole world in his hand, Go tell it on the mountains, Amazing grace, Mary had a baby in vrsto drugih duhovnih pesmi, ki jih New Swing Quartet gotovo izvrstno podaja.

Janez Vasle
po telefaksu

Spremembe v Sloveniji
so bile pozitivne

Nad. s 3. str.

nem pa v političnem obdobju, ki se pripravlja na volitve (leto in pol pred njimi). Ne samo zato, ker se je Slovenija odcepila od Jugoslavije, ampak tudi ker se je notranje urejevala. Torej krize niso samo zato, ker je začetniški časopis; tudi ker je zgodovinski trenutek tako razburkan. In se mi zdi, da je Slovenec v tem letu in pol iskal svoj politični profil. O tem, mislim, da so bile najtežje debate. Seveda ima vsak časopis svoje politično stališče, vprašanje je v tem, koliko je strankarsko navezan. Tudi v Argentini že naprej vemo, kakšno je politično stališče časopisov, vendar so nekateri, ki so bolj strankarsko navezani, npr. Página 12. Stalno je bilo nihanje med tem, ali naj bo Slovenec z določenim političnim stališčem, nestrankarsko navezan, pa odprto, da bi z neko distanco ocenjeval, kar se dogaja, - ali pa da bi bil bolj ozko usmerjen časopis, pa bolj bojevit. Problem je, da če imaš bolj ozek časopis, potem se zavzemaš za to, da bi prepričal že prepričane. Drugi so pa zato, da bi bil širši, da bi pridobival tiste, ki še niso prepričani. Niha pa tudi zaradi tega, ker je vezan na določene ekonomske kapitale. - Kar se pa tiče bodočnosti, je želeli, da

bi Slovenec izhajal še naprej. Če pomislim, kaj ponuja danes slovenski dnevniški trg, se mi zdi, - pa naj bo Slovenec profesionalno dober ali slab (čeprav sem mnenja, da je v tem letu in pol profesionalno precej napredoval) - da je posebnost v tem, kar ponuja. Ker ga kupujejo tudi nekateri bralci, ki ne soglašajo s politično orientacijo časopisa, a jih zanimajo določeni deli (kulturna priloga, pisma bralcev). Pa čeprav niso zadovoljni z informacijami, ki jih ponuja na drugih področjih. In to, se mi zdi, je že nekaj.

Pogovarjal se je Gregor Batagelj

II. NAGRADNO ŽREBANJE
SLOGE

bo 6. aprila t.l. v naši glavni pisarni, Bmé Mitre 97 - Ramos Mejía. Med članke zadruge in Mutuala SLOGA, ki bodo imeli izpolnjene pogoje, bomo izžrebali tri nagrade:

- 1) CENTRO MUSICAL NOBLEX c/ C.D. Mod. 6500
- 2) HLADILNIK PATRICK c/ FREEZER, 13 p., Mod. 5250
- 3) VIDEOGRABADOR NOBLEX Mod. 744

POGOJI: 1) Imeti številko članske ali hranilne knjižice, katere zadnji številki soupadata z zadnjima dvema številkami prve nagrade na državni loteriji, zadnje žrebanje v decembru 1992 (že izšla št. 37794), januarju in februarju 1993

2) Imeti KARTO SLOGA in v navadni hranilni vlogi v MUTUALU SLOGA vloženi vsaj \$ 200.-

Poleg teh senzacionalnih žrebanj vam naložba v SLOGI prinaša običajne obresti, vam je vedno na razpolago in vam daje možnost izdatnih in brezplačnih socialnih podpor ter prost vstop na LETOVIŠČE SLOGA.

Pozanimajte se osebno ali po telefonu o stanju vašega računa v SLOGI. SREČA VAS IŠČE, POMAGAJTE JI, DA VAŠ NAJDE!

V SLOGI JE MOČ!

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 60; ZDA in Kanada pri pošiljanju z
letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne
države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110
USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120
USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za
pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“.

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

Mogoče ne veste, da...

— da je Socialistična stranka Slovenije izvedla anketo o primernosti svojega imena in da si polovica Slovencev pod pojmom „socialističen“ še zmeraj predstavlja nekdanjo policijsko državo...

— da sta baje poslanca Demokratske stranke Bučar in Šeligo napisala izjavo za izstop iz stranke, a da so ju pregovorili, naj počakata do volitev...

— da se je med 1981 in 1991 število pripadnikov katoliške Cerkve v Avstriji znižalo za 5%, evangeličanske pa za 8%...

— da so tuji računalniški poslovneži ob obiskih Slovenije presenečeni nas splošno ravniyo računalniškega znanja na Slovenskem...

— da je na natečaj za dramo, ki ga je pred časom razpisalo Slovensko stalno gledališče v Trstu, prispelo 31 del...

— da je Baragov škofijski sedež v Marquetteu v Michiganu v ZDA zasedel novi škof James H. Garland...

Mladika, Trst, št. 9

Mladinsko taborjenje odbornic in
odbornikov SDO in SFZ,

ki ga bo vodil prof. Tine Vivod, bo od petka, 19. februarja do ponedeljka, 22. februarja 1993.

Podrobna navodila: krajevne predsednice SDO in predsedniki SFZ.